

[Haunstrup Glemmensen.]

ikke er varme tilhængere af, at erhvervslivets investeringer skal dirigeres fra magtkoncentrationer i nogle enkelte mammutfonds ledet enten af organisationer eller af staten. Vi tror, det vigtigste for opsparringen er at sikre, at den enkelte borger får mulighed for at eje mere.

Skal produktionen forøges som et led i arbejdet for at skabe en bedre samfundsøkonomisk balance, er et andet meget væsentligt moment spørgsmålet om uddannelse og forskning; det er simpelt hen aldeles afgørende. Vi har i disse år været vidne til en uddannelsesoffensiv, kan vi vel næsten sige, ikke blot inden for universiteternes og de højere læreanstalters område, men inden for bogstavelig talt alle sider af vort undervisningsvæsen. De investeringer, der her er tale om, er efter vor bedste overbevisning i allerhøjeste grad både menneskeligt og produktionsmæssigt overordentlig nyttige, og vi mener derfor, det er nødvendigt at prioritere disse offentlige udgifter overordentlig højt, så meget desto mere som vi vel alle må erkende, at uddannelse ikke er noget, der én gang for alle kan afsluttes, men vel næsten er en livslang proces. Således som den tekniske og anden samfundsmæssige udvikling former sig, er der et stigende voldsomt behov for videreuddannelse og efteruddannelse, og derfor må uddannelse og forskning med i billedet. Vi tror også det er helt nødvendigt, at staten og det private erhvervsliv samarbejder på forskningsområdet. Vi hilser med glæde, at der har været ført konstruktive forhandlinger om dette område i foråret, og at det bebudes, at der f. eks. til erhvervs-lånefonden skal stilles væsentlig større midler til rådighed end hidtil. Jeg glæder mig over at konstatere, også på baggrund af det socialdemokratiske initiativ i sidste samling, at meget tyder på, at der netop på disse områder kan opnås en bred enighed om en forskningsmæssig forstærket indsats.

Skal balancen genskabes, kommer man heller ikke uden om at tale om klimaet på arbejdspladserne. Det konservative folkeparti finder, at hensynet til det enkelte menneske for ofte bliver skubbet i baggrunden i diskussionen omkring samarbejdsvilkårene på de enkelte arbejdspladser. Et

bedre samarbejde på arbejdspladsen vil ikke kun indebære produktionsmæssige gevinster, men vil også igennem det bedre arbejdsklima føre til en bedre trivsel for de ansatte også uden for arbejdstiden, og derfor er det menneskelige aspekt af denne sag vel, når alt kommer til alt, det største og det vigtigste.

Vi er altså tilhængere af, at der skabes større medindflydelse og større tryghed for de ansatte, og vi understreger, som vi har gjort det før, at funktionærbegrebet efter vor opfattelse bør udvides, så flest mulig lønmodtagere opnår funktionærstatus. Vi vil arbejde henimod en lønmodtagerbeskyttelseslov omfattende ferie-, funktionær-, medhjælper- og arbejderbeskyttelseslovene, således at så mange som muligt af lønmodtagere derved får skabt en større tryghed i deres tilværelse. Vi lægger også megen vægt på, at der skabes større sikkerhed imod urimelige afskedigelser, og vi understreger, at en vis afskedigelsesløn meget vel burde kunne overvejes. Derudover påpeger vi, at der ikke mindst i kraft af den erhvervsmæssige strukturændring sker meget store ulykker for en betydelig del af de ældre medarbejdere i de forskellige dele af produktionen. Vi mener, at netop dette spørgsmål også er et område, som folkettinget, som lovgivningsmagten, har pligt til at arbejde med; vi mener, at der på dette område må skabes garantier og større tryghed. I denne forbindelse vil også vi pege på, at vi principielt er tilhængere af en førtidspensionering, der kan overvejes, både for selvstændige og for lønmodtagere, som rammes af strukturomlægninger.

Må jeg derudover understrege, at vi netop ønsker, at trykkesystemet også i den sociale sektor bliver udbygget og rationaliseret. Der er efter vor bedste opfattelse intet vundet for nogen borger ved, at forældede administrative former inden for den sociale tryghed opretholdes. Et højt udviklet samfund som det danske kan ikke fortsat opretholde et usammenhængende, uoverskueligt og administrativt forvirret socialt system. De nuværende sociale ordninger bør derfor udbygges og omlægges til et egentligt trykkesystem, der giver alle borgere sikkerhed for, at de i enhver trans-situation kan bevare grundlaget for en normal tilværelse. Ved en enkel, overskuelig og